

Izhaja enkrat na mesec.
Cena pos. številke 2 Din.

Uredništvo: Fran Logar,
Celje, Vrvarska ul. 1/II.

Rokopisi le na urednika;
isti se ne vračajo. — Dopise
podpisati in frankirati.

DRŽAVNI UPOKOJENEC

Upravništvo: Celje,
Vrvarska ulica št. 1/II.

Oglasi po tarifu.

Poštni čekovni račun
št. 12.450.

Glasilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

Odbornike krajevne skupine v Celju opozarjamo tem potom, da se vrši redna odborova seja dne 31. t. m. ob 9. uri zjutraj v klubovi sobi Celjskega doma.

Naše stališče.

»Naš Glas« z dne 20. julija 1927 piše:

»Naš glas« i »Državni upokojenec«.

To su imena dvajuh glasila, koji čudnovato neidu istim putem, prem bi bilo u interesu jednog in drugog, da se nadju i ruku uz ruku idu zajedno. »Naš Glas« zahtjeva, da ga se prizna kao glasilo državnih namještenika i njihovih umirovljenika. »Državni upokojenec« opet šumuje, da bi »Naš Glas« bio pripravan, istom revnošću zastupati i interese umirovljenika, pa se toga radi opire ambiciji »Našeg Glasa« udovoljiti. Ti neprijatni odnosi medju tim dvima glasilima su jako karakteristična pojava, s kojom se nesmiemo dičiti. Tu pojavu izkorjeniti bila bi dužnost svakog dobrog tovariša. Silom se takvi sporovi ne dadu izglati. Nije nesreća, da postoje ta dva lista, veća je nesreća, da nerade i nemisle zajednički. Ta veća nesreća bi se dala izglati sa nešto dobre volje. Ta dobra volja morala bi da postoji u tome, da jedan i drugi list ne *zataji interese jedne i druge skupine*. A to odvisi samo o suradnicima jednog i drugog glasila. Takav rad bi pomirljivo djelovao i duhovi bi se onda skoro osvjedočili, da bi se u slogi i njihovi materialni interesi bolje sačuvali. **Ne** bi dugo trajalo, pa bi ta dva lista našli u zajedničkom djelovanju. — *Ante Lišić, generalmajor* u. m. — Objavili smo to pisemce spoštovanega g. pisca, a ne moremo si kaj, da ne bi k tej misli nekaj pripomnili. — »Naš Glas« ni nikdar zahteval, da se ga prizna kot glasilo aktivnih in upokojenih državnih nameščenecv, kajti naše glasilo je eo ipso glasilo vseh državnih nameščenecv, aktivnih ter upokojenih, to pa po Zvezinih pravilih. »Naš Glas« objavlja članke in prav srčno rad tudi od gospodov upokojencev, samo da jih kaj

dobi. Žal so dopisi iz teh vrst prave bele vrane. Z »Upokojencem« gremo isto pot — ne zavedamo se interesnih nasprotstev — vprašanje je pa samo, *kako* hodimo, kaj govorimo in zopet kako govorimo na tej, za vse skupaj trnjevi poti. Odgovor prepuščamo javnosti. Ne prisvajamo si sicer zaslug, toda dovoljeno nam je dvomiti o zaslugi desidentov, da so se prevedli »kronski« na »dinarske« — že čujemo pomilovalni nasmeh — in da dobe upokojenci iz Slovenije 7.900.000 Din na račun iz prejšnjih let. Naposled se bo de kdo še povspel do smele trditve, da je ta uspeh zasluga — političnih strank! Naša Zveza z 9300 člani in njeno glasilo sta jamstvo, da dosežemo začrtane cilje. V kvalifikacijo »Upokojenca« se ne spuščamo, dovoljujemo si samo opozoriti na odgovor naše Zveze, ki je objavljen v št. 7. »Našega Glasa«. V »Upokojencu« je bil Rhodus, ondi je pokazal, kaj zna. Zato pravimo: Pravico do življenja ima samo tisti, ki ga je treba obuditi, če bi tudi že ležal pod kamenom. *Ur.*

Tako tedaj, vsakdo ima pravico povedati svoje mnenje, pa naj rečemo tudi mi, kar nam je na duši.

Najprej ugotovimo, da se nismo mi nikoli zgražali čez »Naš Glas«, češ da tega ni potreba, naj se združi z »Upokojencem«. — To bi bil absurd, a istotako nas boli — če se zaganja »Naš Glas« v listič »Upokojenec«, češ da ga ni treba.

Gospoda moja, vsakdo zna, kje ga čovelj najbolj tišči; in tako je tudi pri nas. —

Ko je izšla nova službena pragmatka, po koji so ostali staroupokojenci nagri na cesti, se ni našel nihče, ki bi proti temu protestiral. Pustili so nas, da *hiramo* v naši *bedi*. Jaz bi rad znal, kako bi bilo pri duši gospodom okrog »Našega Glasa«, če bi se jih *tudi* s 35 službenimi leti pustilo na cedilu, kakor nas, s *prikrajšanjem* od 1000 Din mesečne pokojnine.

Nerazumljivo je tudi iz drugega vidika, zakaj bi moral prestatiti list »Upokojenec« v prid »Našega Glasa«. V Ljubljani izhajata lista »Jutro« in »Slov. Narod« z istim programom — pa še ni do sedaj nikdar padlo na um

enemu — naj bi drugi z izdajo prestatil. — Zakaj držimo list »Upokojenec«, smo v eni prejšnjih številke tehtno obrazložili; odveč bi bilo to vnovič ponavljati. — Mi mislimo po sedanjem stanju vzdržavati naš list *vse do tja* — dokler se ne izenači naših mirovin po novem zakonu. Tako je. — Šele tedaj bode prišlo to vprašanje v pretres, ko bomo imeli z aktivnimi ene in iste težnje. — Res je!

Kar se pa skupnega dela vobče tiče, bodite g. general Lišić uverjeni, da smo in bomo ob vsaki dani priliki — če ne tangira naših interesov — vedno na strani naših aktivnih kolegov. — Če treba gremo za nje v ospredje volilnega boja.

— a: **Politična osamosvojitvev.**

»Naš Glas« z dne 20. julija 1927 piše:

Naj na izvajanja g. »—k« v 18. številki »Našega Glasa« pripomnim svojo. O nužnosti enotnega skupnega glasila je pač treba govoriti in zmerom in zmerom stvar priporočati, toda mnenje, da »je prepozno, da bi mogli misliti na lastno kandidaturu že pri prvih skupščinskih volitvah, ker bodo že jeseni in do takrat še ne bomo mogli organizirati naših vrst«, se meni ne zdi pravo.

Ali naj povem primerovo?

Na strmini čepi drobna kepica snega in pravi: »Če bi bila vsaj tako velika kakor ovčja glava, pa bi se spustila v plaz. Če bi še mogla porastiti!« Čepi kepica, čepi, premišljuje in ne opazi, da se topi v solncu — in ko zdrkne s kamenom vred v dolino, je ni več in ni snega pod njo. —

Pri gibanju množic je bil najprej eden, ta je prisluhnil v njih nastrojeno in izrekel besedo, ki jo je marsikdo nezavedno čutil. Potem sta bila dva in trije in pet in sto. Da nas danes ni sto, ki smo vsi prepričani o potrebi takojšnjega nastopa!?! . . . »In v prvem naskoku itak ne uspemo!« Da je Hanibal tako mislil, ne bi bil nikdar pred Rimom!

Praktično gledam stvar takole:

Če nastopimo že letos, si nekaj gotovo priborimo, toda važnejše je, da prestane stvar porodne bolečine. Da enkrat začnemo! Da dobi misel življenje! Daokusijo naše vrste sladkost boja za samostojnost. Da se misel popularizira, da bo primoran vsak med nami obračunati sam s seboj, da bo pogledal sam vase in precenil samostojnost vsega bitja! In potem imamo čas za gibanje za ojačeni nastop pri volitvah, ki bodo štedile letošnjim. Kajti ves ta začetek nas čaka samo enkrat, toda zmerom nas čaka, dokler ga nimamo za seboj.

Dvomljivec vprašuje, kaj pa če letos ničesar ne dosežemo? Tako vprašuje samo tisti, ki ni nikoli trdo delal za dosego lastnega cilja. Tako vprašuje samo mož brez volje. Tudi če bi mandata ne dosegli, bi vendar dosegli ločitev duhov in začeli, začeli svoj boj za novo in dobro in zdravo idejo.

Ta članek priobčujemo v celoti radi neizmerne važnosti, ki jo vsebuje za nas.

Mi se popolnoma strinjamo s piscem tega članka.

O predstojećih volitvah smo pisali v našem listu z dne 25. junija t. l. pod naslovom volitve.

Že tedaj smo bili za to, da nastopimo pri volitvah skupno z aktivnimi z lastno listo.

Nič zato, če bi takoj prvokrat ne uspeli, a pri tem bi vsaj doznali število naših glasov, ter bi stranke, ki stoje v medsebojni borbi, doznale, da smo tudi mi tu.

V tem članku je razvidno jasno, da bi šli mi upokojenci z aktivnimi čez drn in strn; trebalo bi le od aktivnih to pravočasno v roke vzeti.

List »Naš Glas« pa ni zavzel dosedaj definitivnega stališča; priobčil je le par člankov svojih članov, ki so vsega odobravanja vredni — a konkretnega se ni sklenilo do sedaj nič.

Čas do volitev je kratek in težko bi se dalo še kaj narediti. Če bi se pa kljub pričakovanju v zadevi od aktivnih kaj ukrenilo, tedaj lahko z vso gotovostjo računajo tudi na naše kroglice. Četudi je naša edina parola: »Izenačenje vseh penzionistov po novem zakonu«, ki aktivne v toliki meri več ne zanima, vendar gremo rajši z njimi, kot z vsako drugo stranko, ker četudi jemo mi le kašo, vendar gremo najraje z istimi sotrpini, za koje se tudi penčenka ne pripravlja.

Kaj je z lastno kandidatno listo?

Tako vprašuje posameznik samega sebe, tako vprašujemo drug drugega,

našo Zvezo v Ljubljani itd. Iz teh pojavov je jasno razvidno, da se že zbiramo okrog zastave: »Pomagaj si sam, in Bog Ti pomaga!« V prvih vrstah stoje seveda najboljše med bednimi, drž. staroupokojenci, njim se pridružujejo drugi upokojenci, invalidi, zasebni nameščenci. Kaj pa pomeni dviganje prahu tamkaj v daljavi? Že marširajo! Kdo? Železničarji, poštni uslužbenci, učitelji, torej naše najmočnejše organizacije! Izmed ob strani zbirajočega se, prvotno radovednega občinstva, se oglasi sivočrna možakar: »Dragi mi tovariši obrtniki! Glejte maso naših zvestih odjemalcev! Pomagajmo jim in pomagali bomo sebi! Besede vlečejo, zgledi mičejo! Korajža velja, le pogumno v volilni boji!«

Skrajni čas je, da se postavimo na lastne noge in se osamosvojimo tudi politično. Dolgih osem let smo dovolj preskušali, bridko preskušali vse vlade in z ogorčenjem opazovali, kako malo so se brigale pol. stranke za drž. nameščence. Osobito drž. staroupokojenci so vsled tega globoko zabredli v nezno bedo in stoje tik pred bankeratom. Le takojšnja velikopotezna tozadevna državna akcija bi znala rešiti pogina čez glavo v dolgeh zakopane drž. berače v oguljeni gosposki suknji. Otresimo se brez izjeme vsi vseh pol. strank, likvidirajmo vse staro in življenja nezmožno, ustvarimo novo bojno fronto, ustanovimo si lastno parlamentarno zastopstvo.

Pričakovali smo, da nam bo dal »Naš Glas« z dne 20. t. m. že navodila in načrt, kako nastopati pri bodoćih volitvah. Pa četudi Ljubljana misli, da še nismo dovolj moćni in nas opozarja na nevarnost, ki bi jo doživela naše organizacije, smo še zmiraj za skupen nastop z v 1. odstavku omenjenimi sotrpini. Nekateri nas svarijo pred blamažo! Ne bojimo se nobene blamaže. V večjo blamažo ne bomo zabredli, kakor je današnja, ko se gladni in razcapani skrivamo po svojih bednih stanovanjih in še le v temi stopimo na cesto. Tovariši, na plan! Naprej tisti, katerim se ni treba bati ne redukcije, ne upokojitve! Četudi ne bomo uspeli, bomo vsaj spoznali svojo moć — število glasov — ter pokazali borećim se političnim strankam, da nismo brezpomemben volilni činitelj. Ta naš prvi volilni nastop nas bo v vsakem oziru tako zbližal in torej ojačil, da bomo pri svojem drugem nastopu sijajno zmagali.

Mi hoćemo svoja dosedanja dela nadaljevati, naši, iz najzanesljivejših zaupnikov sestojeci malobrojni volilni odbori so v vednem stiku in njih člani izvršujejo zelo previdno in neumorno podrobno delo, razčistujoć naš položaj.

Raznih volilnih shodov se bomo udeleževali kot poslušalci in interpelanti. Dragi, po Sloveniji bivajoći sotrpini in zaupniki, korajžno na podrobno delo! Držite se natančno sprejetih navodil. Ko izide koncem avgusta »Upokojenec«, ki bo prinesel tudi poročila naših zaupnikov, podvojite svoje podrobno delo, to je: od volilca do volilca strogo po navodilu. »Upokojenec« bo tudi takrat poročal, ali smo postavili lastno kandidatno listo, ali in kateri že obstojeći pol. stranki se pridružimo. Tozadevne, vam že znane znake prinese »Upokojenec« na zadnji strani pod »Volitve«. Potem pa deo potrojite! vsak najmanjši kraj imej zanesljivega moža. Ako se odloćimo za kako stranko, pride v poštev tista, ki nam bo res najveć nudila in bo zmožna, držati obljubo. Ko napoći dan volitve, smo nad strankami in vse naše kroglice naj polnijo eno in isto skrinjico, na katere proćelje, ko dobimo zopet kroglice v roke, bomo zapisali naše geslo: »Kdor dela, naj tudi je!«

Dragi sotrpin, ako se le noćeš loćiti od svoje stranke in boš morda glasoval nam in torej tudi sebi v škodo, pa bodi vsaj toliko pogumen in pošten in povej to javno: »Nižje podpisani sem glasoval proti vam in sebi, ker raje gladujem, kakor da bi zapustil svojo stranko. Obenem se odpovem vsem dobrotam, ki ste jih dosegli brez moje stranke.« — Podpis in polni naslov.

Uredba o prevedbi kronskih upokojencev.

»Jutro« dne 5. julija 1927 piše:

Beograd, 4. julija.

Uredba o prevedbi kronskih upokojencev v dinarske, ki jo je ministrski svet sprejel na seji dne 1. julija, se glasi:

Čl. 1. Državni upokojenci, upokojenke, naši državljani, ki so doslej prejimali svoje pokojnine v kronah, jih bodo prejimali v dinarjih po določbah čl. 2 do 6 te uredbe.

Čl. 2. Upokojenci, upokojenke, ki so pred svojo upokojitvijo bili aktivni državni uslužbenci gradjanskega reda ali državnih ustanov bivše Avstro-Ogrske kakor tudi oni, ki so bili po polomu Avstro-Ogrske sprejeti v našo državo s kronskimi prejemki na podlagi zakonov, ki so veljali v dotičnih pokrajinah, ki pa pozneje niso bili prevedeni na dinarske prejemke, bodo najpreje formalno prevedeni na dinarske prejemke tako, kakor so bili prevedeni na dinarske prejemke aktivni državni uslužbenci njihovih kategorij po uredbah in zakonih, ki so veljali pred uve-

ljavljenjem zakona o činovnikih in ostalih državnih uslužbencih gradjanskega reda od 3. julija 1923. leta in zakona o državnem prometnem osebju od 28. oktobra 1923. leta.

Čl. 3. Upokojenci vojnega reda, ki so bili pred svojo upokojitvijo aktivni uslužbenci vojske in mornarice bivše Avstro-Ogrske kakor tudi oni, ki kot taki niso bili sprejeti v službo naše države z dinarskimi plačami po zakonu o ustrojstvu vojske kraljevine Srbije do 1904, ki je bil l. 1919. razširjen na celo krajevino, bodo najprej formalno prevedeni na dinarsko plačo po predpisih navedenega zakona o ustrojstvu vojske kraljevine Srbije.

Čl. 4. Po formalno izvršeni prevedbi teh upokojencev (po čl. 2 in 3 te uredbe) na dinarske, bo pokojnina nanovo urejena v smislu določb čl. 6 do 7 zakona od 14. marca 1922. leta o prevedbi na dinarsko plačo državnih uslužbencev izven Srbije in Črne gore.

Čl. 5. Pokojnine vdov in sirot ravnokar imenovani upokojencev bodo prevedene na dinarske pokojnine nastopno: Predhodno bodo formalno prevedene kronske plače njihovih soprogov oziroma roditeljev na dinarske po predpisih čl. 2 in 3 te uredbe, nakar bodo njihove pokojnine ponovno urejene v smislu predpisov 3 in 4 odstavka čl. 7 zakona od 14. marca 1922. leta o prevedbi na dinarske prejemke državnih uslužbencev v kraljevini izven Srbije in Črne gore, t. j., uveljaviti se imajo predpisi § 51 in ostali predpisi zakona od 5. avgusta 1914 o oskrbi deželnih nameščencev v kraljevini Hrvatski in Slavoniji. V teh zakonskih predpisih v kronah izraženi zneski oskrbnin se prevedejo na enake zneske v dinarskih edinicah.

Čl. 6. Miloščine, dosmrtnne rente, ki so bile poedinim osebam odobrene z dejanji vladarske milosti v kronah kakor vse vrste pokojninskih naklonil (provizij) naj se prevedejo, ako so še v veljavi, na iste osebe v svrhu oskrbe v enakem znesku dinarskih edinic. Miloščine, odobrene v okvirju penzijskih zakonov, se morajo prevesti v dinarske v smislu predpisov čl. 2 in 5 te uredbe.

Čl. 7. Pooblašča se minister finance, da v slučaju potrebe izda vsa potrebna pojasnila in tolmačenja za pravilno izvrševanje te uredbe.

Čl. 8. Rešitve o prevedbi na dinarsko pokojnino, oskrbnino, milošćino po tej uredbi bo izdajal pristojni minister ali organ, na katerega bo to pravico prenesel, in jih izročal zainteresiranim strankam za državno glavno kontrolo. Obe stranki imata pravico pritožbe na državni svet v roku dveh mesecev od dne prejema rešitve.

Kakor čujemo je pisal g. poslanec Žebot odboru našega društva v Mariboru, da se bodo glasom izjave g. dr. M. Jovanovića v dinarje prevedeni kronski upokojenci najprvo prevedli na novi uradniški zakon po predpisih čl. 6—7 zakona z dne 14. marca 1922 in šele potem se uredi višina pokojnine.

Korajža velja!

Naš sotrpin penzionist nam piše naslednji članek, kojega v ilustracijo postopanja pri upokojenju prav radi priobčimo:

Berem večkrat v našem listu, da naše agilno društvo poskuša rešiti zadevo penzionistov direktno, to je potom prošelj in intervencij pri naših ministrih, predno se odloči, da v tej zadevi apelira na Društvo narodov, da bi tako doseglo vsaj indirektno rešitev, tega za nas penzioniste tako važnega vprašanja. Jaz sem velik pesimist, posebno pa še od takrat, ko na lastni koži čutim prejeto hvaležnost za imciativno, organizatorično, neumorno in uspešno delo, radi tega imam malo upanja, da bo naše društvo doseglo zaželjeni cilj, če ne bo korajžno in energično. Hvaležnost, ki sem jo prejel, obstojala je v tem, da sem bil brez povoda predčasno penzioniran, kar se danes lahko dogodi vsakemu državnemu uslužbencu. Služil sem 25 let brez kazni in sem bil vedno prvovrstno popisani uradnik. Ob prevratu nisem hotel ostati v neprijateljski zemlji in sem se takoj odločil, da grem v Jugoslavijo, ne meneč se za družino,

ki sem jo ostavil, dokler bo mogla za menoj. Jaz kakor moja družina smo bili deležni vseh povojnih neprilik, katerih so bili v prvi vrsti deležni oni slovenski uradniki, ki so prišli iz tujih krajev.

Po sedmih letih službe sem bil kar naenkrat, to je preko noči in iz nepoznanih vzrokov predčasno penzioniran, akoravno ni bilo pravega namestnika za moj položaj in akoravno je mogel ostati na svojem položaju uradnik, ki niti jugoslovenske narodnosti ni bil in ki ni imel otrok.

O priliki penzioniranja se je postopalo z menoj, kakor se gotovo ne sme postopati s človekom, ki ima čisto vest, čiste roke, in ki je služil in delal le v prid države, ki bo takih ljudi vedno potrebovala, če bo hotela urediti svojo administracijo. Plača mi je bila ustavljena, predno sem dobil dotični dekret, a na penzijo sem čakal več kakor pol leta. Službe nisem mogel takoj dobiti, ker se v današnjih razmerah bolj skrbi, da se pri nas tujec masti, kakor pa da bi domačin imel skorje kruha. Predno se reducira uradnike, zakaj se ne odstrani tuje delavne sile, kakor to delajo druge države. Sicer pa, zakaj je bilo potrebno, da se me penzionira, ko minister moje stroke vedno stoka, da ima premalo strokovnjakov, a na drugi strani se ti penzionirajo samo iz vzroka, ker so ti samo strokovnjaki in uradniki, pa se radi tega premalo morejo brigati za politiko.

O priliki mojega penzioniranja se je grešilo proti kraljevemu ukazu in proti zakonu. Tozadevna pritožba na

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vrelci: **Tempel, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh želodčnih in črevesnih bolezni, bolezni srca, ledvic in jeter.

Sezona: maj — september.

Cene zmerne. V pred- in posezoni znaten popust. Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Dojavljalna zadruga drž. uslužbencev

Prešernova ul. 10

v Celju

Prešernova ul. 10

v poslopju starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbence in upokojence, da pristopijo k Svoji k svojim! zadrugi kot člani. Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

državni svet žal še danes — po več kakor dveh letih — ni rešena.

Po mojem mnenju je prvi zakon na svetu ta, da se s človekom človeško ravna in da se mu prizna njegova prava, in da tako postopajo z njim tudi oni, ki imajo v vprašanju penzij odločevati, ker le tako bo mogoče, da bomo vsi penzionisti v doglednem času izenačeni, in da bomo tako deležni dobrot novega uradniškega zakona, ki so itak skromne. Pri današnjih razmerah moremo imeti zelo malo upanja, da gladkim potom dosežemo cilj naših upravičenih želja. Toliko pa stoji, da je potrebno, da se že enkrat odločimo in da tokrat energično prosimo upoštevanja naših pravic s strani naših merodajnih mest, in če na ta način v gotovem roku nič ne dosežemo, potem pa prosimo pomoči pri Društvu narodov, ker le korajža nekaj velja in samo korajža nam prinese uspeh, katerega uspeha so že deležni vsi penzionisti vseh drugih držav, v katerih ni 4 kategorij penzionistov kakor pri nas, ampak samo ena kategorija.

Razno.

Društvo državnih upokojencev v Sarajevu priporoča, da se ustanovi društvo »Prečanski savez drž. upokojencev«. — Ideja ni slaba. O tem v prihodnji številki našega lista.

„Pogrebina.“

(Dalje.)

2. Podporni član društva je vsak, ki društvo gmotno podpira.

3. Častni član društva postane tisti, ki si je za društvo pridobil posebnih zaslug. Imenuje ga občni zbor, obvesti pa načelstvo z dekretom.

§ 7. Kdor hoče pristopiti kot redni član, mora to javiti društvenemu načelstvu ter obenem plačati pristopnino in članarino za tekoče polletje. O sprejemu odloča načelstvo.

V slučaju odklonitve ni potreba navesti vzrokov. Proti odklonitvi ni pritožbe.

Pri sprejemu članov se ne ozira na versko in politično pripadnost.

§ 8. Članstvo preneha:

1. S smrtjo ali prostovoljnim izstopom. 2. Z izključitvijo. Prostovoljni izstop je javiti načelstvu društva odnosno predsedniku krajevne skupine.

§ 9. Načelstvo izključi iz društva člane, ki s svojim vedenjem škodujejo ugledu društva ali delujejo proti društvenim koristim. O izključitvi jih obvesti pismeno. Izključeni ima pravico pritožbe na rzsodišče, katero mora vložiti v teku 14 dni na načelstvo.

(Dalje.)

Telefon štev. 16.

Ustanovljena l. 1889.

Poštni ček 10.533.

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje
vloženega denarja nad
275 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)

Ljubljana
Prešernova ulica

Stanje
vloženega denarja nad
1100 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Hranilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOSEŠKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA

CELJE, Razlagova ulica 7.

Telefon 67.

Ustanovljena 1906.
Lastni kamnolomi.

Podružnica
v Trbovljah.

Telefon 67.

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško

Konkurenčne cene!

stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejše oblike. Zahtevajte načrte in proračune.

Ugodni plačilni pogoji!

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

Ustanovljeno leta 1810.

Priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja. Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.